

دوندگی‌های کیلومتری و نتایج میلیمتری

رئیس‌جمهور وقت هم اعلام کرد جمعه بعد از اجراء آن خبردار شده است تاگشت ارشاد که در هنگامه انتخابات کسی از آن دفاع نکرد. مسأله صرفاً طرح‌های شکست خورده نیست که با قاعده شکست تیم است و پیروزی هزار پدر دارد، بخوراهم آن را تقسیم کنیم، حتی طرح‌های موفق و پیروز نیز چنان گران، پرهزینه است که دیگر تاب و توانی برای مدیران و مجریانش برای ادامه دادن باقی نمی‌گذارد. حتی مدیران ملقب به بلندوز نیز زیر بار همه این فشارها، موانع، نامالیمتی‌ها و سختی‌ها فرسوده می‌شوند و کم می‌آورند و می‌رسند روزی که با خودشان در تنهایی بنشینند و بگویند دیگر نمی‌توانم! چرا؟ چرا باید برای هر اصلاح کوچکی انرژی و توان بسیار صرف کرد و این همه دوندگی کرد؟ اعصاب و روان خود را فرسوده، حق خانواده را ضایع و حق دوستی‌ها را زانو زانو و کرامت همکاران را نادیده گرفت تا موفقیتی رقم بخورد و اصلاحی به نتیجه برسد؟ مشکل از کجاست؟ مهم‌ترین عامل به منافع انسانی باز می‌گردد. امری که البته کم‌بهرترین و ناچیزترین کالا در نظام مدیریتی و سیاسی است. به جای اینکه قدر نیروی انسانی خوب و به‌درد بخور داشته شود و حتی نازش خرید شود، به کوچک‌ترین بهانه‌ای مانند اختلاف نظر سیاسی یا تفاوت سلیقه کنار گذاشته می‌شوند. کشور همچنان درگیر دوگانه متعهد-متخصص است، درحالی‌که بیش از هر زمانی به نیروهای قوی و باعرضه نیاز دارد: نیرویی که شجاعت نداشته باشد، حتی اگر متعهد متخصص هم باشد یک شاهی ارزش ندارد. شجاعت داشتن اگرچه شرط لازم نیروی خوب است اما کافی نیست. نیروهایی که به دنبال اجرای یک برنامه یا طرحند باید علاوه بر شجاعت داشتن یا هم تیم باشند، تیم بودن شرط لازم کم‌کردن هزینه‌ها، افزایش بهره‌وری و کاهش موانع پیش روی برنامه‌های اجرایی است.

سینا کلهر استاد دانشگاه

برای هر اصلاحی چه کوچک یا بزرگ و اجرای هر طرح و برنامه‌ای در سطح محلی یا ملی باید کلی‌دوندگی و پیگیری کرد، انرژی صرف کرد، خطر کرد، جنگ و دعوا کرد و بعد از همه اینها و صرف هزینه‌های مادی، وقت و جنگ اعصاب و روان آنچه محقق می‌شود و بر زمین می‌آید یک‌دهم برنامه‌ای که طراحی شده هم نیست. دوندگی‌ها، تلاش‌ها و هزینه‌ها کیلومتری و نتایج میلیمتری‌اند. به صرفه‌ترین پروژه‌ها و طرح‌ها و موفق‌ترین آنها اگر در کشور با متر و معیار منصفانه و دقیق ارزیابی شوند چند برابر میانگین قیمت‌های بخش خصوصی و بین‌المللی هزینه صرف شده است، حتی کارهای نمایشی و تبلیغاتی پرسروصدا که به خاطر نتیجه‌گرا نبودن باید از این قاعده مستثنی باشند نیز همین وضعیت را دارند، یعنی حتی هزینه‌های کار نمایشی هم چند برابر است! فاصله میان تصور و طراحی برنامه‌ها و رویایی که از نتایج آن در ذهن مدیران ارشد وجود دارد و نتایجی که بعد از اجراء روی زمین واقعیت اجتماعی محقق می‌شود گاه آنچنان زیاد است که نه طرح و نه مجری، طرح را به گردن نمی‌گیرند. مثال‌هایی از این دست برنامه‌ها فراوان است. از گران شدن بنزین در ایران ۹۸ که

رئیس‌جمهور باید تیم داشته باشد، همچنین حق داشته باشد که تیمش را به‌کار بگیرد. به همان نسبت در دره پایین برای وزیر باید همین‌گونه باشد؛ تیم وزیر در همان حال که هماهنگ با رئیس‌جمهور است تا پایین‌ترین سطح مدیریتی و میدان اجرا حضور داشته و برنامه‌های رئیس‌جمهور را جری می‌کند. اما در واقعیت سیاسی کشور چنین نیست. هیچ یک از شخصیت‌های سیاسی نه تنها برای اداره همه سطوح کشور، بلکه حتی به تعداد هیأت‌وزیران نیز نیرو و تیم ندارند. بدون تیم شخصیت سیاسی در مقام اداری هرگز باشد و هرچه باشد، در همان مقامش محدود می‌شود و برنامه‌هایش در سطح پایین‌تر عملیاتی و اجرایی نمی‌شود. درحالی‌که رئیس دولت از مردم می‌سازد سخن می‌گوید، بدنه به دولتی‌سازی مشغولند یا زبانی که سخن از وفای می‌گوید بدنه در حال تشدید دوقطبی و اختلافند. اگرچه اداره کشور بر اساس قانون تا حدی سعی کرده به این آشفتگی‌ها، ناهمبازی و ناهمخوانی‌ها نظم دهد اما قانون امر حاد اقلی است و صرفاً از آشوب و بی‌نظمی جلوگیری می‌کند اما در لحظه توسعه، تغییر و تحول کمیته‌های لنگ می‌زند و نمی‌توانند تیم نبودن و نیرو نداشتن را جبران کنند. بدون تیم و نیروهای همدل و همراه و با شجاعت بهترین و با انگیزه‌ترین مدیران هم وقت زیادی صرف اقیانوس آنگیزه‌بخشی، همراه‌سازی و نظارت بر نیروهای موجود می‌کنند و اغلب اوقات نیز در همان لایه نخست سرخورده و فرسوده می‌شوند. به همین خاطر بسیاری در عمل به این نتیجه می‌رسند که مدیر عاقل کار نمی‌کند، بلکه صرفاً وضع موجود را حفظ می‌کند و اگر در اختیارش باشد امتیازاتی را برای خودش و اطرافیان در نظر می‌گیرد. این چالش ناشی از نبودن و نداشتن حزب است. حزب اگر بود...

جان انزاد کارگر

تراژدی معدن طبس، جان ده‌ها
کارگر را گرفت، چرا از فاجعه «بیورت»
و «طرزه» درس نگرفتیم؟

«فرهیختگان» از یک غفلت تاریخی گزارش می‌دهد

امنیت ۷۵ درصد معدن‌ها
تضمین شده نیست

مقاومت لبنان با موشک‌های حداقلی نشان داد

صهیونیست‌ها نمی‌توانند به راحتی به مرزهای شمالی برگردند

گوشمالی از حیفا شروع شد

چشم بستن روی نسل‌کشی امروز و تاریخ بافتن، چطور پروژه برخی سلبریتی‌ها شد؟

خانم آهنگرانی، دنیای ترسناکی داری!

تلویزیون، شبکه نمایش خانگی و سینما

برای فصل پاییز چه تولیداتی دارند؟

نه خیلی گرم نه خیلی سرد

«فرهیختگان» وضعیت بحرانی تأمین گاز در ایران و راهکار حل مسأله ناترازی را بررسی می‌کند

تخته‌گاز مصرف
روی وضعیت قرمز

برخی داوران مجلات، نویسندگان را

به استناد دادن به مقالات خودشان وادار می‌کنند

کاسبان استناد اجباری!